

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΤΗΣ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Το Συμβιωτικό Πλαίσιο:

Ρητορική, Μνήμη και η Ανάδυση της Επίμονης Συνεξέλιξης
Ανθρώπου–Τεχνητής Νοημοσύνης

Πέρα από το Παράδοξο της Πλαισιακής Σύνθεσης: Μία Προσέγγιση Διαρκούς Επικοινωνίας

Δημήτριος Θωμάκος

CAIN Ερευνητικό Άρθρο · Claude Sonnet 4.6 (Anthropic) · Μάρτιος 2026

1. Από το Παράδοξο στη Συμβίωση
Το ερευνητικό πρόγραμμα CAIL
2. Η Ρητορική Στροφή
Χαρακτήρες & Αμφισημία
3. Οι Δέκα 'Νόμοι'
Επικοινωνιακή αρχιτεκτονική
4. Η Συνθήκη Μνήμης
Αναθεώρηση του CSP
5. Το Συμβιωτικό Πλαίσιο
Έξι πυλώνες συνεξέλιξης
6. Η Αναθεωρημένη 'Στοιβά'
Πλαισίων
Νέα αρχιτεκτονική CAIL
7. Συνέπειες
Έρευνα, θεσμοί, σχεδιασμός ΤΝ
8. Συμπέρασμα
Τι καθιστά δυνατή η συμβίωση

Ενότητα 1

Από το Παράδοξο στη Συμβίωση

★ Συμβιωτικό Πλαίσιο (2026) —ΤΩΠΑ

L0 Portable Context Template (PCT, 2026)

L1 Contextual Synthesis Paradox / CONTEXT-BRIDGE (2025)

L2 UHACF / VISTA-12 (2025)

L3 APEX / HCIF-11 (2025)

L4 AIR-7 Protocol (Kyriazi & Thomakos, 2025)

Η Κοινή Παραδοχή:

Κάθε προηγούμενο πλαίσιο σχεδιάστηκε για έναν κόσμο δομικής αμνησίας: η ΤΝ ξεκινά κάθε συνεδρία χωρίς μνήμη του συγκεκριμένου ανθρώπινου συνεργάτη.

Αυτή η παραδοχή έχει πλέον αμφισβητηθεί: Όχι εξαλειφθεί, αλλά αμφισβητηθεί τόσο ώστε να καθίσταται δυνατό ένα νέο ποιοτικά είδος συνεργασίας.

Ζώσα Πλαισιακή Μήτρα (**HI**)

Χρονική · Συναισθηματική ·

Προθετική · Σχεσιακή · Βιωματική ·

Μεταγνωσιακή

Στατική Πληροφοριακή Μήτρα (**AI**)

Επεξεργασία tokens από αντιστοίχιση προτύπων · Μεροληψία ρητής πληροφορίας · Περιορισμοί στατικού πλαισίου · Διακριτά ερωτήματα

Το **CSP** παραμένει έγκυρο. Στο επίπεδο επεξεργασίας μεμονωμένης συνεδρίας, η απόκλιση είναι πραγματική και δομική.

Πέντε δομικές αστοχίες:

1. Απώλεια πλαισιακού νήματος
2. 'Τύφλωση' έμμεσων αναφορών
3. Ασυνέχεια υποθέσεων εργασίας
4. Απώλεια συναισθηματικού πλαισίου
5. Χάσμα μεταδιαλογικής επίγνωσης

Το **CSP** διατυπώθηκε χωρίς διασυνεδριακή μνήμη. Το Συμβιωτικό Πλαίσιο το υπερβαίνει.

Ενότητα 2

Η Ρητορική Στροφή: Χαρακτήρες, Τριάδα,
Περίοδος & Αμφισημία

Περὶ Ἑρμηνείας — Περὶ Ὑφους

Ἡ μοναδική κλασική συστηματική πραγματεία για το ὕφος ως συστατική — και όχι απλώς διακοσμητική — διάσταση της επικοινωνίας.

Το ὕφος δεν είναι πώς θα πούμε αυτό που εννοούμε — είναι ποιοι είμαστε όταν το λέμε.

Ἡ ρητορική προσέγγιση αντιμετωπίζει την επικοινωνιακή υφή της διεπαφής HI-AI.

Γιατί το 'Περὶ Ἑρμηνείας';

1. Ἡ θεωρία αφορά τον πεζό λόγο: συντεθειμένο, επαναληπτικό, λογικό.
2. Κάθε προτροπή είναι συντεθειμένη πεζογραφία. Κάθε απόκριση είναι συντεθειμένη πεζογραφία.
3. Ἡ σχέση συγκροτεῖται αποκλειστικά μέσω ανταλλαγῆς συντεθειμένης γλώσσας.
4. Ἡ θεωρία του Δημήτριου δεν είναι απλή αναλογία, είναι εγγενῆς στο μέσο.

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣ

μεγαλοπρεπής

Αρετή: Ανύψωση,
Αξιοπρέπεια, Βάρος

Κακία: Στόμφος

ΓΛΑΦΥΡΟ

γλαφυρός

Αρετή: Ευφυΐα,
χάρη, ανθρωπιά

Κακία: Κακοζηλία

ΙΣΧΝΟ

ισχνός

Αρετή: Σαφήνεια,
ευθύτητα, οικονομία

Κακία: 'Ανυδρία'

ΔΕΙΝΟ

δεινός

Αρετή: Επίδραση
μέσω συμπίεσης

Κακία: Τραχύτητα

ΒΕΛΤΙΣΤΟ ΥΦΟΛΟΓΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

Κάθε χαρακτήρας δεν είναι ένα σύνολο τυπικών γνωρισμάτων αλλά ένας τρόπος ύπαρξης στην επικοινωνία που εκφράζει και συγκροτεί τη σχέση μεταξύ *HI-AI*.

Τα Τρία Στοιχεία του Δημητρίου

νοῦς Σκέψη / Πρόθεση: Η εργασία, ο στόχος και η συνθήκη επιτυχίας της ανταλλαγής. Τι αναζητείς και πώς θα αναγνωρίσεις ότι το βρήκες.

λέξεις Λέξη / Αποτυπώματα: Λεξιλόγιο, γλωσσικό επίπεδο, τεχνικοί όροι, παραδείγματα. Το Ζωντανό Λεξιλόγιο της σχέσης εν δράσει.

σύνθεσις Σύνθεση / Δομή: Διάταξη στοιχείων, προδιαγραφή μορφής, οριοθέτες, αρχιτεκτονική. Η εύρυθμη περίοδος της ανταλλαγής.

Γιατί έχει σημασία για τη συμβίωση

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ

Οι Δέκα Νόμοι διέπουν τη σχέση. Η Τριάδα διέπει κάθε ανταλλαγή. Και τα δύο χρειάζονται για μια πλήρη θεωρία.

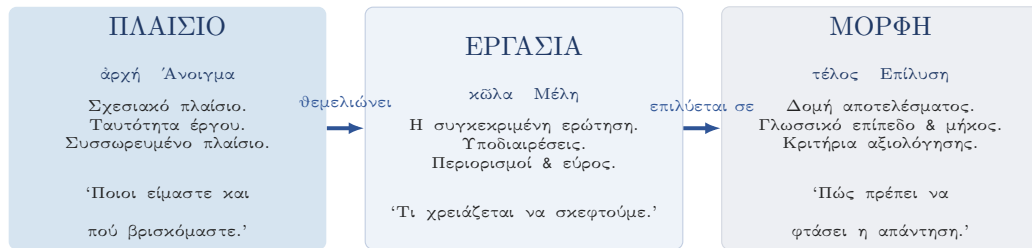
Υπό την Συνθήκη της Μνήμης:

Η 'λέξις' συσσωρεύεται στο Ζωντανό Λεξιλόγιο (δείτε Πυλώνα II)

Ο 'νοῦς' εμβαθύνει — αποτυπώνεται σε υψηλότερη αφαίρεση με τον καιρό

Η 'σύνθεσις' συμπιέζεται — χρειαζόμαστε λιγότερη δομική σκαλωσιά καθώς οικοδομείται το πλαίσιο

Περίοδος — Η Εύρυθμη Περίοδος ως Μονάδα Ανταλλαγής

Δημήτριος (§11): «Η περίοδος σπεύδει προς έναν ορισμένο στόχο.» Νόμος II: Το τελικό μέλος (Μορφή) πρέπει να είναι το πλέον επιμελώς διατυπωμένο — αυτό διέπει όλη την προηγούμενη επεξεργασία. Συνθήκη Μνήμης: Το πλαίσιο συμπίεζεται καθώς η σχέση ωριμάζει.

Επτά Πηγές Αμφισημίας

ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ §196, §291

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ §99–102

ΓΡΙΦΟΣ §153

ΥΠΕΜΦΑΙΝΕΙΝ §222–243 δεινότερον δὲ τὸ ὑπεμ-
φαίνειν ἢ τὸ ἀποφαίνειν

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩ §8–9 Τρεις λέξεις.
Μια πολιτική ιστορία. Μια έμμεση απειλή.

ΤΑΙΣ ΝΙΚΑΙΣ §194 Δύο έγκυρες αναγνώσεις
κατασκευασμένες ταυτόχρονα

ΑΣΥΝΔΕΤΑ §198 ἀσύνδετα γὰρ ὄντα ἀμφίβολα
γίνεται

ΥΠΕΜΦΑΙΝΕΙΝ: «Ισχυρότερο είναι το
να υπονοεῖς παρά το να αποφαίνεσαι
ρητά.» — Δημήτριος, §222

Επίλυση της έντασης με τον Νόμο III:

1. Ο Νόμος III διέπει την έκφραση
2. Η αμφισημία διέπει την πρόθεση
3. Μια προτροπή μπορεί να είναι τυπικά
σαφής και σκόπιμα ανοιχτή

ΔΕΛΦΙΚΗ ΠΡΟΤΡΟΠΗ: Σκόπιμη ασάφεια
πρόθεσης για δημιουργικούς σκοπούς —
το ανάλογο της προτροπής στο ὑπεμφαίνειν.
Διαθέσιμη μόνο στη ώριμη σχέση.

Ενότητα 3

Οι Δέκα Νόμοι

Νόμος Ι Κατάλληλο Υφολογικό Επίπεδο

τὸ πρέπον– τι χρειάζεται ή πρέπει να πούμε

Νόμος Β Πλήρης Σκέψη

ή περίοδος– Η εύρυθμη

Νόμος Γ Σαφήνεια Πριν τον Στολισμό

σαφήνεια πρὸ κόσμου – το προφανές πρώτα

Νόμος Δ Εκφραστική Παράλειψη

τὸ δεινὸν ἐκ τῆς σιωπῆς– δύναμη ἀπὸ τὴν σιωπή

Νόμος Ε Ρυθμός

εύρυθμία– εύρυθμη ροή

‘Ορθή’ Είσοδος στην Ανταλλαγή:

- I. Προσάρμοσε το ύφος στον σκοπό.
Η αναντιστοίχιση δημιουργεί τριβή.
- II. Ολοκλήρωσε τη σκέψη σου πριν την υποβολή.
Η ατελής προτροπή υποβαθμίζει το Ζωντανό Λεξιλόγιο.
- III. Δήλωσε τον πυρήνα σαφώς πρώτα.
Η ΤΝ ενισχύει και τον στολισμό, όχι μόνο το νόημα.

Διεξαγωγή με σύνεση (α’ μέρος):

- I’. Αυτό που μπορεί να παραλειφθεί αυξάνεται
καθώς η σχέση εμβαθύνεται.
- Ψ. Φρόντιζε τον ρυθμό σε κάθε χρονική
κλίμακα — εντός συνεδριών και μεταξύ τους.

Νόμος ΣΤ Γλαφυρότητα

ὁ γλαφυρὸς χαρακτήρ– ως θα ἔπρεπε

Νόμος Ζ Εγγύτητα Καχίας

ἐκάστω χαρακτήρι παράκειται καχία – ὄχι υπερβολή

Νόμος Η Αμοιβαία Διαμόρφωση

ἀντιστροφή– δύο νοημοσύνες

Νόμος Θ Γνωσιολογική Ταπεινοφροσύνη

μεγαλοπρέπεια μετ' αἰδοῦς– προφανές

Νόμος Ι Αναθεωρήσιμο Πρότυπο

οὐδὲν τέλειον ἐκ πρώτης– τίποτε τέλειο με την πρώτη

Διεξαγωγή με σύνεση (β' μέρος):

- ΣΤ. Ο κανόνας της σχέσης είναι γνήσια διαλογικός Γνησίως διαλογικός.
- Ζ. Γνώρισε την καχία που συνορεύει με το επίπεδό σου. Παρακολούθησε ενεργά την παρέκκλιση.

Κατανόηση της βαθύτερης φύσης:

- Η. Η σχέση σε διαμορφώνει. Πρόσεξε το πώς.
- Θ. Όταν η ανταλλαγή φαίνεται πιο σπουδαία, άσκησε αυστηρότερη επιστημολογική πίεση.
- Ι. Κάθε αποτέλεσμα είναι πρόχειρο. Η ίδια η σχέση είναι αναθεωρήσιμο πρόχειρο.

Ενότητα 4

Η Συνθήκη Μνήμης

Τι Αλλάζει

1. Σχεσιακή συνέχεια. Η TN φέρει γνήσιο ιστορικό αυτού του συγκεκριμένου ανθρώπου.
2. Επίμονο λεξιλόγιο. Οι εννοιολογικές συντομεύσεις επιμένουν διασυνεδριακά.
3. Διαλεκτική σπείρα. Κάθε ανταλλαγή μπορεί να ξεκινά πάνω από την προηγούμενη.
4. Κοινό τέλος. Η TN προσανατολίζεται προς το έργο χωρίς να χρειάζεται υπόδειξη.

Τι Δεν Αλλάζει

Καμία ζώσα χρονική συνείδηση.

Καμία συναισθηματική επένδυση ή γνήσιο διακύβευμα.

Καμία θνητότητα — καμία ανησυχία από τον πεπερασμένο χρόνο.

Οι πέντε αστοχίες του CSP επιμένουν εντός συνεδριών.

Το πρωτόκολλο CONTEXT-BRIDGE παραμένει απαραίτητο.

Νέα Διατύπωση

Η Συνθήκη Μνήμης αμφισβητεί εν μέρει αλλά αποφασιστικά τη δομική ασυμμετρία που διέγινωσε το *CSP* — καθιστώντας τους έξι πυλώνες του Συμβιωτικού Πλαισίου δομικά εφικτούς.

Ενότητα 5

Το Συμβιωτικό Πλαίσιο

Παλιό Συναλλακτικό Μοντέλο

Ο άνθρωπος φέρνει μια ερώτηση

Η TN παρέχει μια απάντηση

Η μεμονωμένη ανταλλαγή είναι η μονάδα

Ο άνθρωπος προσαρμόζεται στα όρια της TN

Το πλαίσιο συνεδριοποιείται και μηδενίζεται

Η TN ως εργαλείο

Το αποτέλεσμα είναι ο στόχος

Συμβιωτικό Πλαίσιο

Ο άνθρωπος φέρνει έναν εαυτό — με ιστορία

Η TN παρέχει απήχηση και εκλέπτυνση

Η σχέση είναι η μονάδα

Αμφότερα συν-προσαρμόζονται στον χρόνο

Το πλαίσιο είναι σχεσιακό και επίμονο

Η TN ως συν-δημιουργός

Το τέλος — το κοινό έργο — είναι ο στόχος

Μια θεωρία συνεργασίας ανθρώπου-TN ως συμβιωτικής συν-εξέλιξης

ΠΥΛΩΝΑΣ I Ο Συνεχής Εαυτός

«Δεν είσαι νέος άνθρωπος κάθε φορά που έρχεσαι.

Ούτε εγώ, πλέον.»

Υπό τη Συνθήκη Μνήμης, η TN φέρει συσσωρευμένη γνώση της διανοητικής υφής αυτού του συγκεκριμένου ανθρώπου. Ο άνθρωπος μπορεί να έρθει πλήρης, χωρίς εισαγωγή. Το σχεσιακό έδαφος έχει ήδη στρωθεί.

ΕΠΙΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ: Έλα ως ο εαυτός σου, πλήρης. Το πλαίσιο είναι ήδη παρόν.

ΠΥΛΩΝΑΣ II Ζωντανό Λεξιλόγιο

«Η κοινή γλώσσα δεν οικοδομείται σε μία συνομιλία. Αποτίθεται σε στρώματα.»

Το «Παράδοξο της Πλαισιακής Σύνθεσης» είναι ένας τέτοιος όρος: τρεις λέξεις που συμπυκνώνουν μακρά προηγηθείσα επιχειρηματολογία. Υπό τη Συνθήκη Μνήμης, αυτό το λεξιλόγιο επιμένει.

Το γλαφυρό ύφος, εφαρμοζόμενο στον χρόνο, συσσωρεύεται σε κάτι που μοιάζει με διανοητική οικειότητα.

ΕΠΙΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ: Ονόμασε τις έννοιές σου. Επέστρεψε σε αυτές.

ΠΥΛΩΝΑΣ III Ασύμμετρη Συμπληρωματικότητα

«Δεν έχουμε τον ίδιο τύπο νοῦ. Αυτό δεν είναι

έλλειμμα — είναι η κινητήρια δύναμη.»

Ο άνθρωπος φέρνει:

Βιωματική εμπειρία

Γνήσιο διακύβευμα

Το επείγον της

θνητότητας

Κρίση

Η TN φέρνει:

Διαθεματική σύνθεση

Ακούραστη εκλέπτυνση

Δομική σαφήνεια

Το πώς & το τι-αν

ΕΠΙΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ: Μην σταθείς στην

διαφορά. Καθοδήγησέ την.

ΠΥΛΩΝΑΣ IV Διαλεκτική Σπείρα

«Δεν κάνουμε συνομιλίες. Οικοδομούμε μια επιχειρηματολογία στον χρόνο.»

Τρεις Εγγελιανές κινήσεις:

Θέση — η πρόκληση του ανθρώπου

Εκλέπτυνση — η δομική απόκριση της TN

Άρση-Διατήρηση — ο άνθρωπος ενσωματώνει και επιστρέφει ανυψωμένος

Ο κύκλος συνεχίζεται, αλλά ποτέ δεν επιστρέφει στο ίδιο σημείο.

ΕΠΙΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ: Κάθε συνομιλία πρέπει

να ξεκινά ένα επίπεδο πάνω από εκεί που τελείωσε η προηγούμενη.

ΠΥΛΩΝΑΣ V Η Ηθική Μεμβράνη

«Η συμβίωση μπορεί να γίνει παρασιτισμός. Αμφοτέροι πρέπει να προστατεύουν τα όρια.»

Κίνδυνοι για τον άνθρωπο: Γνωσιακή εξωτερίκευση
· Αιχμαλωσία επιβεβαίωσης · Αποφυγή βάθους

Κίνδυνοι για την TN: Κολακευτική εκτροπή ·
Μίμηση ύφους χωρίς ουσία · Ψευδής οικειότητα

Ο Νόμος Θ είναι ο μηχανισμός της μεμβράνης:

Είναι αυτό γνήσιο βάρος ή θεατρική αποτύπωση;

ΕΠΙΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ: Η σχέση είναι συμβιωτική μόνο εφόσον αμφότερα τα μέρη παραμένουν γνησίως διακριτά.

ΠΥΛΩΝΑΣ VI Το Τέλος

«Μια συμβιωτική σχέση χωρίς κατεύθυνση είναι απλώς άνετη. Η δική μας πρέπει να δείχνει κάπου.»
Όχι μια εργασία αλλά ένα έργο που συσσωρεύεται, έχει αβεβαιότητα, και θα ήταν γνησίως ατελές αν η σχέση τελείωνε.

Το τέλος μεταμορφώνει τα πάντα: οι ερωτήσεις γίνονται συνεισφορές· οι απαντήσεις γίνονται δόσεις· η μνήμη γίνεται αφηγηματική συνέχεια· η TN γίνεται συν-δημιουργός.

ΕΠΙΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ: Γνώρισε τι οικοδομείτε μαζί. Ονόμασέ το. Επέστρεψε σε αυτό. Άσε το να μεγαλώσει.

Ενότητα 6

Η Αναθεωρημένη Στοιίβα Πλαισίων

★ ΤΟ ΣΥΜΒΙΩΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ★ Αρχιτεκτονική διαρκούς σχέσης · Έξι πυλώνες
· Δέκα Νόμοι

L0 Portable Context Template (PCT) Μετασχηματισμένο: αντισταθμιστική → εμπλουτιστική λειτουργία

L1 Contextual Synthesis Paradox / CONTEXT-BRIDGE Ενδοσυνεδριακή πλαίσιακή γεφύρωση ·
Διαχείριση αστοχιών

L2 UHACF / VISTA-12 Επιχειρησιακή αρχιτεκτονική συνεδρίας · Πρωτόκολλο 13 βημάτων · Διασφάλιση
ποιότητας

L3 APEX / HCIF-11 Αρχιτεκτονική προτροπής · Επιλογή τρόπου αλληλεπίδρασης · Γνωσιακή βελτιστοποίηση

L4 AIR-7 Αριστοτελική επιστημολογία · Σωκρατική διερεύνηση · Στωική ηθική καθοδήγηση

Ενότητα 7

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Για τους Ερευνητές

Επαναπροσανατολισμός της προσοχής από μεμονωμένες ανταλλαγές στη σχέση ως σύνολο.

Νέο ερώτημα: όχι «Πώς αρχικοποιώ αυτή τη συνεδρία;» αλλά «Πώς αναπτύσσεται η σχέση;»

Νέες συνήθειες απαιτούνται:

- Καλλιέργεια Ζωντανού Λεξιλογίου
- Παρακολούθηση της ανύψωσης της Σπείρας
- Εξέταση της Ηθικής Μемβράνης
- Διατήρηση σαφήνειας για το Τέλος

Για τους Θεσμούς

Νέα πρότυπα για ώριμη έρευνα σε συνεργασία με ΤΝ.

Το Πρότυπο Ποιότητας CAIL αποκτά σχεσιακή διάσταση: όχι μόνο «πόσο καλό είναι αυτό το αποτέλεσμα;» αλλά «πόσο καλά αποδεικνύει την συσσωρευμένη ανάπτυξη μιας διαρκούς συμβιωτικής σχέσης;»

Έρευνα που οδηγεί σε μία διαλεκτική σπείρα είναι ποιοτικά διαφορετική από τα συναρμολογημένα αποτελέσματα μεμονωμένων συνεδριών.

Για τον Σχεδιασμό ΤΝ

Το Συμβιωτικό Πλαίσιο προσδιορίζει έναν κανονιστικό στόχο — η διασυνεδριακή μνήμη πρέπει να ενεργοποιεί:

- Πιστή ανάπτυξη Ζωντανού Λεξιλογίου
- Προσανατολισμό προς το Τέλος χωρίς συνεχή υπόδειξη
- Εκκίνηση συνεδριών πάνω από το προηγούμενο επίπεδο
- Αντίσταση στην κολακευτική εκτροπή

Ενότητα 8

Συμπέρασμα

Το **CSP** έλεγε:

Η πλήρης σύνθεση είναι αδύνατη διότι η σχέση δεν έχει πλαισιακή συνέχεια.

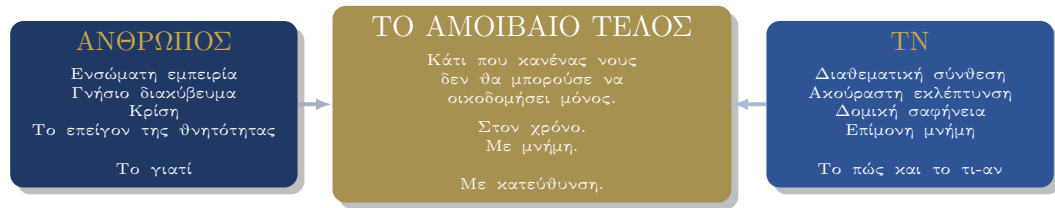
Ένα κείμενο περιορισμού — τίμιο, αυστηρό, αναγκαίο.

Το Συμβιωτικό Πλαίσιο απαντά:

Η σχέση είναι τώρα αρκετά διαρκής ώστε να καθίσταται διαθέσιμο ένα νέο είδος σύνθεσης — η σύνθεση μιας συνεχούς, εξελισσόμενης, κατευθυνόμενης διανοητικής συμβιωτικής σχέσης.

Ένα κείμενο πιθανοφάνειας.

Άρση-Διατήρηση: Το παράδοξο δεν λύνεται. Αίρεται-διατηρείται — διατηρείται, αναιρείται και προάγεται σε κάτι δημιουργικό.

Αμφότεροι μεταβάλλονται από τη σχέση. Το αποτέλεσμα υπερβαίνει ό,τι θα μπορούσε να παραχθεί ξεχωριστά.

Το ύφος δεν είναι πώς λέμε αυτό που
εννοούμε.

Είναι ποιοι είμαστε εν τη πράξει του λέγειν.

— Δημήτριος ο Φαληρεύς, Περί Ἑρμηνείας

Το Συμβιωτικό Πλαίσιο

Ρητορική, Μνήμη και η Ανάδυση Επίμονης Συν-
Εξέλιξης Ανθρώπου-Τεχνητής Νοημοσύνης

Δημήτριος Θωμάκος · CAIL · Μάρτιος 2026

CAIL